

повинна бути підтримана громадою, громадськими організаціями та активістами.

Процес формування ставлення місцевої громади до проблем збереження культурної спадщини варто скеровувати в такі напрямки: розвивати та популяризувати знання про особливості спадщини конкретного історичного міста, розробити програму збереження історичного ландшафту та правил регулювання забудови, консультувати мешканців щодо методів та способів збереження спадщини. Місцеві органи влади повинні переконати місцеву громаду, що культурна спадщина міста має велике значення для його розвитку. До збереження культурної спадщини необхідно залучати такі інституції, які будуть незалежні від державних фінансових джерел. На культурну політику повинні впливати науковці та громадські організації, і їхня думка повинна мати не просто дорадчий, а вирішальний голос у питанні збереження культурної спадщини. Окрім того, ці незалежні науковці та громадські організації повинні мати визнання місцевої громади, для якої збереження культурної спадщини є пріоритетом.

Важливим чинником культурного розвитку будуть освітні програми, що залучать до цієї сфери діяльності небайдужих та ініціативних людей, заохотять їх до проведення фестивалів, волонтерських таборів, семінарів, конференцій, освітньотуристичних заходів, днів міста, відзначення важливих історичних дат, пов'язаних з історією міста, регіону та країни.

КОНЦЕПЦІЯ РОЗВИТКУ ТУРИЗМУ НА ХАРКІВЩИНІ

Левченко В.С.

Науковий керівник – Абрамов В.В., доцент

Внутрішній туризм в Харківській області має величезний потенціал для розвитку.

На Харківщині на «сільський туризм» будуть давати кредити. Про це йдеться в програмі «Концепції розвитку туризму в Харківській області до 2020 року», яку прийняли депутати обласної ради на сесії. Сільський туризм в Харківській області розглядається, як найбільш перспективний напрямок розвитку сільських територій.

Сільський туризм вирішує як мінімум два важливі завдання. В першу чергу це стосується створення нових робочих місць. Крім того, можна говорити про розвиток історико-культурних традицій та етнографічних особливостей нашого краю, відродження народного промислу, дбайливе ставлення до природи. Ще одним важливим моментом є вирішення проблеми організації здорового, повноцінного, різноманіт-

ного і пізнавального проведення відпочинку (відпустки або вихідних) для жителів Харківщини та інших регіонів країни. А в перспективі мова може йти і про бажаючих відпочити на харківській землі туристах з країн ближнього і, можливо, далекого зарубіжжя.

Так, за станом на 01 січня 2018 року на території Харківської області діють шістнадцять агросадиб, розташованих в Золочівському, Нововодолазькому, Зміївському та інших районах.

Привабливі місця для сільського туризму - це Печенізьке водосховище і Хозарський шлях.

Природно-заповідного фонду нашого регіону налічує сьогодні 210 територій і об'єктів загальною площею 43,8 тис. Га. На Харківщині багато історико-культурних місць. З нашим краєм пов'язані проживання і творча діяльність таких всесвітньо відомих творців, як філософ і просвітитель Г. С. Сковорода, біолог, лауреат Нобелівської премії І. І. Мечников, чудовий український письменник Остап Вишня, майстер мікромініатюри світового масштабу М. С. Сядристий. А ще на харківській землі є єдині в світі унікальні крейдяні гори, єдиний в Україні музей води, степи і кургани, широкі долини і глибокі яри, великі річки та маленькі джерельця.

Проблеми розвитку

- недооцінка місцевою владою і населенням значення місцевих пам'яток історії та культури, як туристського ресурсу;
- відсутність організаційних, психологічних та інших навичок туристського бізнесу у сільського населення;
- відсутність початкового капіталу і пільгового механізму кредитування потенційних підприємців у сфері аграрного туризму

Незважаючи на перераховані вище труднощі, сільський туризм в Харкові все ж почав розвиватися.

Існує три різновиди сільського туризму.

1) Фермерський туризм - різновид туризму, що пов'язаний з певною фермою, незалежно від проживання, відвідування ферми, проїздом, із зупинкою в ній на обід, деяких розваг. аграрній.

2) Відпочинок в сільській місцевості - туристи проживають в будинках місцевих жителів або в спеціально побудованих садибах, знайомляться з місцевими природними, рекреаційними, історико-архітектурними, культурно-побутовими традиціями.

3) Аграрний туризм - вид туризму, який передбачає тимчасовий виїзд особи з місця проживання в сільську місцевість в оздоровчих, пізнавальних чи інших цілях без здійснення оплачуваної діяльності.

Щоб запустити розвиток сільського туризму на Харківщині, на наш погляд необхідно вирішити кілька основних проблем: розробити методичну та нормативно-правову базу, яка б визначала організаційні умови надання послуг сільського туризму; створити спеціальні інформаційні ресурси для того, щоб потенційні клієнти змогли черпати всю необхідну інформацію про сільський туризм; організувати підготовку профільних фахівців, навчання та перекваліфікацію сільських господарів, незайнятого сільського населення для роботи в секторі сільського туризму; вивести сільський туризм на Харківщині на внутрішній ринок.

Для активізації подальшого розвитку даного виду туризму на Харківщині впроваджена програма мікрокредитування підприємств, де одним із пріоритетів фінансування є підтримка саме сільського туризму, йдеться в рішенні.

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ІНКЛЮЗИВНОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ

Салій В.С.

Науковий керівник – Абрамов В.В., доцент

Доступний туризм або, як його часто називають, – туризм для всіх, «інклюзивний туризм», «безбар'єрний туризм» – різноманіття термінів, що пояснюють концепцію створення єдиного доступного простору для інвалідів через опанування динамічного сегмента туристського ринку світу.

Інклюзивний туризм необхідно розглядати як процес розвитку туризму, який має на увазі доступність туризму для всіх, в плані пристосування інфраструктури туристських центрів і об'єктів туристського показу до різних потреб усіх людей, в тому числі, інвалідів, людей похилого віку, їх опікунів і членів сімей, людей з тимчасовими обмеженими можливостями, сімей з маленькими дітьми. А враховуючи військові дії на сході України, до загального списку людей з фізичними вадами додаються військові, а також мирне населення, діти, які зазнали психологічних травм.

На жаль, через повільне зростання технічних і організаційних можливостей, таких як створення доступного середовища, інформаційного забезпечення для інвалідів та осіб з обмеженими можливостями виникають проблеми з користуванням різними туристськими, рекреаційними, екскурсійними послугами, обладнанням в рамках туристської діяльності по багатьом туристським дестинаціям. В нашій державі можна виокремити основні проблеми, що гальмують розвиток